

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/35/2012
Identifikačné číslo spisu:	4012200052
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4012200052.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: C. Z. J., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sd/16/2012-16 zo dňa 5.3.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sd/16/2012-16 zo dňa 5. marca 2012 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X z 24. októbra 2011, ktorými odporkyňa podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. O trovách konania rozhodol súd tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že v rámci preskúmavacieho konania posudkoví lekári zotrvali na pôvodnom posudku so záverom, že navrhovateľ nie je invalidný, pretože miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je len 30%. Námietky navrhovateľa v súvislosti s posúdením jeho zdravotného stavu nepovažoval krajský súd za dôvodné a konštatoval, že nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľa neboli známe a zhodnotené a ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku súd nezistil a tieto ani nevyplývajú z vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní. Posudkový lekár rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a posúdení odborných lekárskeho nálezov z oblastí, na ktoré si navrhovateľ sťažuje a svoj posudok aj náležité zdôvodnil.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým namietal, že súd vychádzal z dôkazov, ktoré

nesprávne vyhodnotil. Mal za to, že zdravotný stav vyhodnocoval posudkový lekár, ktorý je pracovníkom odporcu a jeho rozhodnutie resp. odborné posúdenie je zaťažené skutočnosťou, že tento je, či už v pracovnom pomere resp. v inej finančnej závislosti od odporcu, ktorá skutočnosť môže mať vplyv na jeho odborné vyjadrenie. Vzhľadom na to, žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie vo veci.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona O.s.p. (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s ust. 250l ods. 2) jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave (tretia hlava V. časti - rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov) nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona.

Podľa § 221 ods. 1/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods.1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmaní rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený

zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 3,5 zákona).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ žiadosťou zo dňa 10. októbra 2011 požiadal o invalidný dôchodok. Podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Topoľčanoch zo dňa 10. októbra 2011, navrhovateľ nie je invalidným podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 %. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 30 %. Na základe uvedeného posudku odporkyňa rozhodnutím zo dňa 24. októbra 2011 zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný dňa 17. januára 2012 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredia, so sídlom v Bratislave, ktorý dospel k rovnakému záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľa a to na základe stanovenia zhodnej diagnózy rozhodujúceho zdravotného postihnutia - epilepsia generalizovaná forma (kap. VI, odd. A, pol. 4 písm. b/). Z posudku ďalej vyplýva, že na základe odborných nálezov, navrhovateľ trpí na epilepsiu, ktorá sa prejavuje väčšinou krátkodobými stavmi zahmleného vedomia s nepravidelnou frekvenciou. Veľké záchvaty v poslednej dobe nemá. CT mozgu a EEG sú v norme. Neurologický nález nevykazuje známky poškodenia CNS. Miera poklesu pri tomto zdravotnom postihnutí je 30 %.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu pri preskúmvaní napadnutého rozhodnutia odporkyne zrejmé, že náležite skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezochoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľ udával, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znížiť jeho pracovný potenciál. V konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie prípadne znalecké dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jeho zdravotného stavu. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe posúdenia výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a odvolaniu navrhovateľa nevyhovelo.

V súvislosti s odvolacími námietkami je potrebné pripomenúť, že navrhovateľ paušálne spochybňujúci objektivnosť (bližšie nekonkretizovaného) posudkového lekára až v štádiu odvolacieho súdneho konania, tieto výhrady neuvádzal (ani sa nedomáhal prípadného vylúčenie podľa § 181 zákona) v konaní pred posudkovými lekármi (10. októbra 2011, 17. januára 2012), ani v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne a ani v konaní pred súdom prvého stupňa (na pojednávaní dňa 5. marca 2012), preto závery súdu prvého stupňa odkazujúce aj na závery posudkov posudkových lekárov ako zákonom o sociálnom poistení ustanovených vecne a miestne príslušných orgánov lekárskej posudkovej činnosti (§ 153 ods. 3,5) nemožno bez ďalšieho považovať za nesprávne a nebol tak dôvod pre zrušenie jeho rozhodnutia (§ 221 O.s.p.) ako sa domáhal navrhovateľ.

S poukazom na uvedené ako aj na skutočnosť, že navrhovateľ nepredložil v odvolacom konaní žiadne iné dôkazy, ktoré by tento záver spochybňovali, alebo ktorý by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený, odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom, preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v

spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný. Odporkyni zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.